

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/295/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812203220
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812203220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Dany Ferkovej v právnej veci žalobcu V. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. V. Ž. XX, XXX XX Q., proti žalovanej D. G., Z.. XX.XX.XXXX, B. V. J., J. Č.. XXXX/X, o zaplatenie 960,00 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 30.7.2012, č.k. 10C/91/2012-69 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 30.7.2012 č.k. 10C/91/2012-69 zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 960,00 € s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 03.03.2012 do zaplatenia a 57,50 € trov konania (súdny poplatok), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie neustanovila, aj napriek tomu, že bola riadne a včas predvolaná. Svoju neúčasť „ospravedlnila“ mailovou poštou (dňa 27.7.2012) v piatok o 16.30 hod., pričom pojednávanie bolo určené na pondelok (30.7.2012). Ospravedlnenie, že (žalovaná) má neodkladnú pracovnú povinnosť mimo územia Slovenskej republiky ničím nedoložila, a tak jej neúčasť na pojednávaní súd vyhodnotil ako neúčasť bez vážnych dôvodov. Zo zmluvy o sprostredkovaní opatrovania uzavretej medzi žalobcom a žalovanou ako fyzickou osobou (živnostníčkou) vyplýva, že zmluva bola dohodnutá na dobu neurčitú od 20.1.2009 za účelom poskytovania opatrovateľských služieb L.. G. I., bývajúcemu vo Viedni s dohodnutou odmenou 55 € za 1 deň. Zmluva o sprostredkovaní opatrovania bola uzavretá podľa § 733 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Žalovanej na základe zmluvy o sprostredkovaní opatrovania vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi odmenu za vykonané opatrovateľské služby vo výške 55 € za každý deň, a to od 1.1. do 9.1.2012 a od 24.1. do 31.1.2012. Obrana žalovanej uvedená v odpore proti platobnému rozkazu, nebola podložená žiadnymi listinnými dôkazmi, že postúpila svoje pohľadávky zmluvou zo dňa 22.12.2011 na spoločnosť Senioren Krankenservice s.r.o. Bratislava. Žalovaná jednak svoje tvrdenia nepreukázala a navyše po citácii § 524 ods. 1,2 OZ, § 525 ods. 1,2 OZ a § 526 ods. 1,2 OZ, súd konštatoval, že žalovaná vo vzťahu k žalobcovi nebola v postavení veriteľka, ale v postavení dlžníka a tak nemohla svoj dlh postupovať na inú spoločnosť, aj keď je v nej konateľkou. Nárok žalobcu považoval za opodstatnený, ako aj nárok na doplatok za predchádzajúce služby vo výške 0,80 €, lebo o uvedenú sumu mu bola krátená odmena bez toho, aby bol na to právny dôvod. Súd podľa § 517 ods.

2 OZ, v spojení s § 3 nar.vl. č. 87/1995 Z.z. priznal aj úroky z omeškania, ktoré žalobca uplatnil od 3.3.2012. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, písm. d/, písm. f/ O.s.p.. Tvrdila, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci samej na prvom pojednávaní bez prítomnosti žalovanej, aj napriek riadne doručenej žiadosti o odročenie pojednávania. Bola jej tak odňatá možnosť konať pred súdom. Zmluvu o sprostredkovaní opatrovania zo dňa 19.1.2009 uzavrela ako živnostníčka, ale ako vyplýva z výpisu zo živnostenského registra žalovanej, túto svoju činnosť ukončila ku dňu 22.12.2011. Všetky svoje aktivity previedla na spoločnosť Senioren Krankenservice s.r.o., IČO: 46 131 973. Teda už v januári 2012 nemohla sprostredkovať prácu pre žalobcu. Domnieva sa, že v predmetnom konaní nie je pasívne vecne legitimovaná. Podľa článku II zmluvy o sprostredkovaní opatrovania vyplýva, že odmena sa vyplatí po ukončení turnusu prostredníctvom obstarávateľa až po prevedení platby pacienta odberateľovi. Pacient však k dnešnému dňu 12.9.2012 (poznámka odvolacieho súdu) platbu, odmenu na účet žalovanej nepreviedol. Platbu previedol na účet spoločnosti Senioren Krankenservice s.r.o., IČO: 46 131 973. Žalobca ani nepreukázal splnenie odkladacej podmienky. Už samotná táto skutočnosť mala byť dôvodom pre zamietnutie žaloby.

Žalobca v písomnom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Opatrovanie v rodine prof. L.. G. I. vykonával na základe uzatvorenej písomnej zmluvy so žalovanou zo dňa 19.1.2009, a to až do 31.1.2012. O tom, že žalovaná ukončila svoje podnikateľské aktivity ako osoba samostatne zárobkovo činná, ho žiadnym spôsobom neinformovala. Podotkol, že aj napriek zániku oprávnenia na podnikanie žalovanú táto skutočnosť nezaväzuje povinnosti ako fyzickej osoby na plnenie svojich záväzkov. Opatrovanie vykonával na základe zmluvného vzťahu so žalovanou a táto nemala žiaden dôvod žiadať úhradu od opatrovanej osoby v prospech spoločnosti Senioren Krankenservice s.r.o..

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala žalovaná v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (účinného od 15.10.2008) s tým, že vyhlásenie rozhodnutia bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.10.2013 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, II.poschodie (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

Žalovaná v odvolaní označila odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (tým, že neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený). K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 103 O.s.p. vymedzuje pojem podmienok konania tak, že ide o také podmienky, za ktorých môže súd konať vo veci. Medzi tieto podmienky konania patrí návrh na začatie konania (§ 79 O.s.p.), právomoc súdu (§ 7, § 8 O.s.p.), príslušnosť súdu, spôsobilosť byť účastníkom konania (§19 O.s.p.), procesná spôsobilosť účastníkov konania, prekážka prv začatého konania (§ 83 O.s.p.), prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§159 ods. 3 O.s.p.). Podmienky vylúčenia sudcu z pojednávania a rozhodovania veci upravuje § 14 O.s.p..

Okresný súd Rožňava splňal všetky procesné podmienky na konanie vo veci samej.

Ďalší odvolací dôvod, ktorý odvolateľka označila v odvolaní podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani

inak nevyšli za konania najavo alebo pominul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na vadnom hodnotení dôkazov.

K odvolaciemu dôvodu (uvedenému v odvolaní) podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotených dôkazoch bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z §§ 133-135 O.s.p.. Odvolací súd nezistil, aby súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci náležité dokazovanie a zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci samej. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., a to každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. K odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza:

V odvolaní žalovaná namietala procesné pochybenie súdu, a to odňatie možnosti konať pred súdom, lebo súd rozhodol vo veci samej na pojednávaní, ktoré žiadala odročiť.

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. sa rozumie taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že prípustnosť odvolania (podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) vyvodzuje odvolateľka z toho, že okresný súd prejednal vec dňa 30.7.2012 v neprítomnosti žalovanej, napriek jej žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu „neodkladných pracovných povinností mimo územia Slovenskej republiky“. Z obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že predvolanie na pojednávanie (s prípisom a vyjadrením žalobcu) žalovaná prevzala dňa 13.7.2012. Žiadosť o odročenie pojednávania zaslala mailovou poštou dňa 27.7.2012 o 16.30 hod. (v piatok popoludní) a táto žiadosť bola zákonnému sudcovi doručená pred začatím pojednávania dňa 30.7.2012. Okresný súd na pojednávaní 30.7.2012 posudzoval žiadosť o odročenie pojednávania zo strany žalovanej a dospel k záveru, že táto žiadosť o odročenie pojednávania nebola doložená žiadnymi listinnými dôkazmi, a preto nebol dôvod na odročenie pojednávania. Z tohto dôvodu prejednal vec v neprítomnosti žalovanej podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd môže posudzovať žiadosť účastníka o odročenie pojednávania len z hľadiska dôležitých dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť zo skutočnosti, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o tejto žiadosti. Dôvodnú žiadosť o odročenie pojednávania posudzuje súd preto predovšetkým z hľadiska preukázania skutočností, z ktorej účastník vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu podľa § 101 ods. 2 O.s.p.. Pokiaľ uvedená skutočnosť nie je v čase rozhodovania súdu o tejto žiadosti účastníka hodnoverne preukázaná, zostáva táto žiadosť iba v rovine nepodloženého tvrdenia. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na

pojednávani ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávani zúčastniť, a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho, tak aj subjektívneho. V prejednávanej veci žalovaná požiadala o odročenie pojednávania, avšak dôvod pre takýto postup nepreukázala. Nepreukázala súdu žiadne dôkazy o svojom tvrdení v žiadosti o odročenie pojednávania.

Ak súd prvého stupňa za takejto skutkovej situácii vo veci s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. vec meritórne prejednal bez prítomnosti žalovanej, neodňal žalovanej možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Neopodstatnená je obrana žalovanej, že ako živnostníčka ukončila svoju činnosť dňa 22.12.2011, a tak nemohla v januári 2012 poskytovať prácu pre žalovaného.

Žalobca uplatňoval svoj nárok zo zmluvy o sprostredkovaní opatrovania, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 29.1.2009, na dobu neurčitú. Uvedená zmluva bola platná aj v januári 2012. Podľa tejto zmluvy mal žalobca poskytovať opatrovateľské služby a žalovaná mala platiť 55 € za každý deň opatrovateľskej služby. Žalobca svoj záväzok splnil. Vykonal opatrovateľské služby od 1.1. do 9.1.2012 a od 24.1. do 31.1.2012, a tak mu právom patrí dohodnutá odmena po 55 € za každý deň opatrovateľskej služby. Teda nárok žalobcu za predmetné opatrovateľské služby je po práve. Nič na tom nemení tvrdenie žalovanej, že previedla všetky svoje aktivity na spoločnosť Senioren Krankenservice s.r.o. v Bratislave.

Nepatričná je aj námietka žalovanej o postúpení pohľadávky na spoločnosť Senioren Krankenservice s.r.o., lebo vo vzťahu k žalobcovi nemala pohľadávku, ale dlh a zmluvou o postúpení pohľadávok sa postupujú pohľadávky a nie dlhy.

Odvolačný súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvého stupňa, že žalobcovi patrí aj doplatok za predchádzajúce opatrovateľské služby vo výške 0,80 € za každý mesiac ako si to uplatnil v žalobe, lebo o uvedenú sumu mu bola krátená jeho odmena bez toho, aby sa bol na tom so žalovanou dohodol, resp., že by žalovaná preukázala relevantný právny dôvod na toto krátenie.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná nemala úspech v odvolacom konaní, a tak jej náhrada trov nepatrí. Žalobca aj keď mal úspech v odvolacom konaní nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania a tieto ani nevyčísľil, a preto odvolací súd rozhodol, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.